

Deleted scene 4: Pieter komt 's nachts thuis

Ik word wakker van gerommel ergens in huis. Ik open met moeite één oog en zie op mijn wekker dat het half twee 's nachts is. Het is pikdonker in mijn slaapkamer. Ik spits mijn oren en hoor opnieuw geluid. Voetstappen op de trap. Te zwaar om van Debby te zijn. Loopt Stijn rond te scharrelen? Of gaan ze nu pas naar bed? Ik lig net te twijfelen of ik eruit moet om te kijken wie het is, als de slaapkamerdeur opengaat. Half om half verwacht ik een klein blond meisje met een knuffel in de hand en slaperige oogjes. Ik veer dan ook geschrokken omhoog als er in plaats daarvan een grote gestalte binnenkomt.

Ik knip razendsnel mijn nachtlampje aan en knipper een paar keer met mijn ogen als ik denk dat ik Pieter voor me zie staan. 'Pieter?' Verdwaaasd kijk ik op. Hij is het echt.

Pieter blijft even besluiteloos in de slaapkamer staan, zijn handen slap langs zijn zij. Dan loopt hij naar me toe, zakt neer op het bed en pakt mijn handen vast. 'O Hil... Het spijt me zo.'

De tranen waarvan ik dacht dat ze opgedroogd waren, prikken direct weer achter mijn ogen. Direct word ik opnieuw overspoelt door dat wanhopige gevoel van eerder vandaag. Maar hij is er. Hij is er echt. Ik sla met een zucht mijn armen om zijn nek en laat toe dat hij me tegen zich aantrekt. Zo blijven we een paar minuten zitten. Zijn warme handen glijden over mijn rug. Pas na een tijdje maak ik me los uit zijn omhelzing.

'Hoe...?' Verward kijk ik hem aan.

Pieter haalt zijn schouders op. 'Ik was na de vergadering naar bed gegaan in het hotel, maar ik voelde me zo ellendig over...' hij gebaart tussen ons in. 'Dit, ons, dat ik niet kon slapen. Ik heb mijn spullen gepakt en ben naar huis gereden.'

Mijn hart vult zich langzaam met liefde en hoop. Dit is waarom we al zolang samen zijn, dit is mijn lieve man en de vader van mijn kinderen. Ik zucht dankbaar.

'Ik had alleen niet verwacht dat je het op een zuipen zou zetten na één ruzietje.' Pieters stem klinkt vragend en een tikje geamuseerd.

'Wat?' Niet-begrijpend kijk ik op.

'Al die bierflesjes beneden?'

'O... O! Ik ben zo blij dat je er bent. Je raadt nooit wie er in de extra kamer ligt. Of bij Debby in bed. Ik weet het ook niet.'

Pieter trekt vragend zijn wenkbrauwen op, maar onthoudt zich wijselijk van een gispartij.

'Stijn,' zeg ik stellig, maar met allerlei dubbele lagen van betekenis.

'Stijn?'

'Stijn,' herhaal ik nogmaals bevestigd.

‘O. Eh... Oké?’ Pieter kijkt me even bedenkelijk aan. ‘En wat vindt je zus daarvan?’

‘Dat is me niet helemaal duidelijk. Ze heeft vandaag ook gezoend met Rogier, vertelde ze.’

‘Rogier? Die dierenarts? En weet Stijn dat?’

‘Nee,’ fluister ik verwijtend, ‘natuurlijk niet.’

‘Hmm,’ Pieter trekt zijn overhemd uit en daarna volgt zijn broek, zijn sokken en zijn T-shirt. ‘Nou... we zien het morgen allemaal wel. Ik heb weinig zin om me druk te maken om het liefdesleven van mijn wispelturige schoonzus. Het enige wat ik nu wil is heel dicht tegen mijn vrouw aanliggen en eindelijk slapen.’ Pieter schuift onder de dekens naast me en slaat zijn armen om me heen. Hij trekt me stevig tegen zich aan, zodat mijn rug tegen zijn borstkas ligt. Zijn warmte kalmeert mijn onrustige gedachten en niet veel later val ik voor het eerst deze week in een droomloze slaap.

Het volgende moment dat ik wakker word, is wanneer ik ergens in de verte een ‘maamaaaaa’ hoor. Ditmaal is het al licht in de slaapkamer. Ik open mijn ogen en het eerste wat ik zie is Pieter. Hij ligt nog diep in slaap, de deken half van hem af. Ik laat mijn blik over zijn gezicht glijden, langzaam naar beneden over zijn borst. Ik onderdruk te neiging om met mijn vingers door de donkere haartjes te kriebelen, maar ik laat hem slapen. Ik schuif de dekens van me af om naar mijn roepende dochter te gaan, voordat ze het hele huis wakker maakt.

Pieter beweegt. ‘Hmm, niet weggaan,’ mompelt hij en slaat zijn arm om mijn kussen, wat hij vervolgens dicht tegen zich aandrukt. Ik glimlach en glip de gang op.

Koosje staat al in de deuropening van haar slaapkamer. ‘Papa?’ is het eerst wat ze vraagt, als ik naar haar toeloop. Ik weet niet of het een wilde gok is of een zesde zintuig, maar met een glimlach knik ik naar haar. ‘Ja, schat, papa is er.’

‘Papaa!’ Voordat ik haar kan tegenhouden, vliegt Koosje langs me op. Ze stort zich op onze slaapkamerdeur en even later hoor ik een plof, gevolgd door een ‘Oef!’

Ik besluit eerst nog even bij Suus te kijken, die netjes met grote wakkere ogen in haar bedje op me ligt te wachten. Ze heeft een knuffelalpaca in haar hand en begint te lachen als ze me ziet. Ik pak haar op en loop terug naar onze slaapkamer, waar Koosje zichzelf inmiddels al op de schoot van haar vader genesteld heeft. Ik schuif de gordijnen een stukje open om de ochtendzon binnen te laten en nestel mezelf dan naast Pieter op het bed, met Suus op schoot. Pieter glimlacht naar me en geeft me een zoen op mijn voorhoofd. En op dat moment vergeet ik even alle ellende van de afgelopen week. Praten komt later wel.